

## Arrest

nr. 135 293 van 17 december 2014  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 maart 2007.

1.2. Hij dient op 22 oktober 2008 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De Raad bevestigde, bij arresten met nummer 18.733 en 18.734 van 17 november 2008, de weigeringsbeslissing van de CGVS.

1.3. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verklaarde, op 15 mei 2009, zijn eerste regularisatieaanvraag om medische redenen onontvankelijk. Hij dient op 25 juni 2009 een tweede regularisatieaanvraag in om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Die aanvraag werd op 8 september 2009, door het Bestuur, onvankelijk bevonden.

1.4. Op 7 juni 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf om humanitaire redenen, conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het Bestuur verklaarde op 9 januari 2013 verzoekers tweede regularisatieaanvraag om medische redenen ongegrond. Zijn regularisatieaanvraag om humanitaire redenen, ex artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, werd op 20 maart 2013 onontvankelijk verklaard.

1.5. Verzoeker werd op 27 maart 2013, onder een bijlage 13quinquies, bevolen het grondgebied te verlaten.

1.6. Verzoeker diende op 17 mei 2013 een tweede asielaanvraag in. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris weigerde, op 23 mei 2013, die tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Bij arrest van de Raad van 9 januari 2014, nr. 116 630 werd de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.7. Verzoekende partij heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 2 oktober 2014.

1.8. Op 21 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.9. Dit is de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

***“A. Feitenrelaas***

*U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, verliet uw land van herkomst naar aanleiding van het tweede Tsjetsjeense conflict. Er waren bombardementen en u vluchtte naar Georgië. In april 2000 vertrok u vanuit Georgië naar Turkije, waar u tot februari 2004 verbleef. Uw moeder verbleef legaal in Turkije, maar u en uw broer niet. In februari 2004 keerde u terug naar de Russische Federatie. U bent er getrouwd met K. D. (...) (OV 6.188.160). In juni 2004 verliet u Tsjetsjenië omdat u bang was - er zou iedere dag een zuiveringsactie of een controle kunnen worden gehouden. De politie zou bij u thuis in Grozny zijn langs geweest. U was er op dat ogenblik niet. Volgens uw verklaringen zocht men u omdat u deel uitmaakt van een clan, waarvan bijna iedereen heeft deelgenomen aan het verzet tegen de Russische bezetters - en u ging opnieuw terug naar Turkije. U kocht er een vals paspoort, omdat u bij uw vertrek uit Turkije in februari 2004 gedurende vijf jaar Turkije niet meer binnen mocht daar uw visum was vervallen. Uw moeder ging geregeld terug naar Tsjetsjenië. Uw broer Zelimkhan ging haar in 2006 opzoeken in Tsjetsjenië. Hij heeft haar ontmoet in Nazran, Ingoesjetië. Nadien is hij verdwenen. Sinds 4 oktober 2006 heeft u niks meer van hem gehoord. Op 21 februari 2007 verliet u opnieuw Turkije en keerde u terug naar Tsjetsjenië om uw broer te zoeken. Volgens uw verklaringen was uw broer een strijder. Op 28 februari 2007 viel de politie van de Oktjabrskiwijk uw huis binnen en u werd door hen meegenomen. U werd in een cel gegooid in het gebouw van de ROVD van de Oktjabrskiwijk. U werd er ondervraagd over uw broer en over zijn vrienden. Tijdens uw vasthouding werd u geslagen. Er werd van u geëist dat u documenten zou ondertekenen. U ondertekende de documenten waarin stond dat u met hen zou samenwerken. U zou namen van rebellen moeten doorgeven. Op 11 maart 2007 werd u vrijgelaten. Op 20 maart 2007 verliet u Tsjetsjenië. Op 26 maart 2007 kwam u aan in België, waar u dezelfde dag asiel aanvraagde. Uw vrouw K. D. (...) kwam op 29 november 2007 naar België waar zij eveneens een asielaanvraag indiende. Het Commissariaat-generaal besliste op 17 juli 2008 tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing werd verworpen op 17 november 2008. Jullie verlieten België niet en u en uw vrouw vroegen op 17 mei 2013 voor een tweede maal asiel aan. U liet weten dat u bericht had gekregen van uw vroegere buurman uit Tsjetsjenië die u liet weten dat de federale diensten naar uw huis waren gekomen. Daar ze niemand vonden, lieten ze bij hem een bericht achter. Ook gaven ze het nieuws dat uw broer ergens in Rusland in de gevangenis zou zitten, waarvan u vermoedt dat het niet de waarheid is. U verwees ook naar een oom die u vroeger had geholpen en die meestreed voor een onafhankelijke republiek Itchkerië. U legde ter staving van uw asielmotieven een internetartikel over uw broer Zelimkhan voor en een brief geschreven door Batalov, de vroegere eerste minister van de Tsjetsjeense republiek. Op 23 mei 2013 sloot de Dienst Vreemdelingenzaken deze asielprocedure af met een weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Op 1 augustus 2013 besloot u met uw gezin omwille van financiële redenen naar Duitsland te trekken waar jullie op 8 augustus 2013 een asielaanvraag indienden. De Duitse autoriteiten oordeelden dat België verantwoordelijk was om uw asielaanvraag te behandelen. Op 1 oktober 2014 keerde u met uw gezin terug naar België waar u de volgende dag een derde asielaanvraag indiende. U verklaart dat u geen nieuwe documenten hebt, wel*

nieuwe informatie. Uw moeder keerde in mei 2014 terug naar Tsjetsjenië omdat haar moeder oud en ziek was. Kadyrovtsi kwamen naar het huis van uw moeder en vroegen naar u. Kadyrovtsi kwamen ook later nog eens op bezoek en gingen u ook zoeken in Goyty bij familie en in Urus-Martan bij uw schoonouders. U gaf aan dat uw probleem nog actueel is, en dat het vreemd is dat ze u nog zoeken, want u was reeds 10 jaar niet in het land. U beweerde dat ze u nog zochten omwille van de problemen die u had en u verwees naar uw hulp aan uw oom A. (...), die dichtbij de regering van Dudayev stond. Uw oom werd gearresteerd en u was verantwoordelijk voor hem. Eveneens merkte u op dat asielzoekers die terugkeren naar Tsjetsjenië daar problemen ondervinden en haalde u een incident met een Tsjetsjeen K. A. (...) in Trier (Duitsland) aan die overal aan mensen vroeg wat hun mening over Kadyrov was. Hij had zijn asielprocedure stopgezet en was terug gekeerd naar Tsjetsjenië. U kreeg nadien telefoonoproepen vanuit Tsjetsjenië, vermoedelijk van K. A. (...), die onmiddellijk werden afgebroken toen u opnam. U vermoedde dat ze u wilden afluisteren en dat ze daarom een telefonische verbinding met uw gsm moesten maken. U vreest om bij terugkeer gearresteerd te worden, of gedood te worden, of men zou u naar Oekraïne kunnen zenden om voor hen te vechten. Uw echtgenote gaf dezelfde elementen op voor haar huidige asielaanvraag. Tijdens uw interview in voorafgaand onderzoek legde u nog twee kopieën van convocaties en een getuigenis van N. M. (...) voor.

## **B. Motivering**

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaarde u de autoriteiten te vrezen omdat u deel had uitmaakt van een clan, waarvan bijna iedereen heeft deelgenomen aan het verzet tegen de Russische bezetters, uw broer was verdwenen en men eiste van u dat u met hen zou samenwerken en namen van rebellen zou doorgeven (1e AA). Uw oom A. (...) stond dicht bij de regering van Dudayev en had gestreden. U had hem geholpen (1e AA; 2e AA). Als nieuw element in uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat de autoriteiten u omwille van uw problemen en uw hulp aan uw oom A. (...) nog steeds zochten. Verder verwees u ook naar mensen die asiel hadden aangevraagd en die na terugkeer problemen kenden, naar mensen die onder druk naar Oekraïne worden gezonden en haalde u een incident in Duitsland aan met een Tsjetsjeen (3e AA DVZ verklaring, rubriek 15, 18; CGVS interview in voorafgaand onderzoek p. 4, 5, 6, 10, 11).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze conclusie is gebaseerd omdat men geen geloof kon hechten aan uw recent verblijf in Tsjetsjenië en bijgevolg evenmin aan de problemen die u toen zou hebben gekend. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Uw tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat de nieuwe elementen, voorgelegde documenten, het vermogen niet hadden om de in het kader van uw eerste asielaanvraag gedane vaststellingen te weerleggen. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kan minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

*U vreest nog altijd voor de autoriteiten omwille van uw hulp aan uw oom A. D. (...), een rebel. U verklaarde hem regelmatig te hebben geholpen met kleine zaken en u verwees naar drie FSB officieren die u had bewaakt voor hem eind 1999 (CGVS interview in voorafgaand onderzoek, p. 5, 9, 10). Gezien dat het Commissariaatgeneraal in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds geoordeeld heeft dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen dat u in deze periode in Tsjetsjenië verbleven hebt, kan er evenmin enig geloof gehecht kan worden aan uw beweerde hulp aan uw oom in dezelfde periode. Bovendien moet opgemerkt worden dat uw oom overleden is in de winter van 2000 tijdens gevechten en bijgevolg sinds 2000 geen problemen meer bezorgt aan de autoriteiten.*

*Wat betreft uw vrees om bij terugkeer naar Oekraïne te worden gestuurd moet opgemerkt worden dat u enkel een blote bewering doet die u niet staft met enige objectieve informatie. U verklaarde u dat geen enkele concrete aanwijzing hebt dat dit ook effectief met u zou gebeuren na terugkeer. U verwees naar twee burens die een autoongeluk hadden en die ze hadden aangeboden om naar Oekraïne te gaan om zo een veroordeling te vermijden en eveneens naar de verklaringen tegenover uw moeder waarbij men haar had verteld dat ze u naar Oekraïne zouden sturen (CGVS interview in voorafgaand onderzoek p. 5). Uw uitleg overtuigt niet. Een voorstel aan burens om een veroordeling te vermijden of loutere verklaringen tegenover uw moeder kunnen niet beschouwd worden als concrete en objectieve aanwijzingen.*

*Wat betreft het telefonisch contact met een Tsjetsjeen, die u vanuit Tsjetsjenië had gecontacteerd en waarvan u vermoedde dat de autoriteiten op die wijze u zouden blijven volgen (DVZ verklaring 3e AAe vraag 15; CGVS interview in voorafgaand onderzoek p. 10, 11), moet vooreerst opgemerkt worden dat u niet in staat bent om de volledige naam van deze Tsjetsjeen weer te geven, noch wie juist zijn broer, een lid van de Kadyrovtsi, is. Verder verklaarde u dat u na dat ene telefoontje geen contact meer met hem had gehad en u uw telefoonnummer had veranderd (CGVS tusseninterview p. 10, 11). Een eenmalig telefonisch contact met een persoon die is teruggekeerd toont niet aan dat u problemen zou kennen met de autoriteiten bij terugkeer.*

*Wat betreft uw vrees voor ernstige problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat u asiel heeft aangevraagd/in het buitenland heeft verbleven en uw verwijzing naar mensen die na terugkeer zijn gedood door de autoriteiten, is het Commissariaat-generaal na analyse van informatie beschikbaar op het Commissariaatgeneraal, en waarvan een synthese is toegevoegd aan het administratief dossier, van oordeel dat uw vrees niet gegrond is.*

*Enkele bronnen geven aan dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren een risicogroep vormen. Gezien de informatie die werd verzameld bij andere bronnen is er echter geen reden om te besluiten dat alle Tsjetsjenen die naar Tsjetsjenië terugkeren, onder wie de Tsjetsjenen die in het buitenland een asielaanvraag hebben ingediend, met reden vrezen vervolgd te worden of een reëel risico lopen om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, enkel en alleen door deze terugkeer.*

*Verschillende betrouwbare en gerenommeerde bronnen (International Crisis Group, Human Rights Watch, Caucasian Knot) maken immers geen enkele melding van het feit dat de Tsjetsjenen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren op zich een risicogroep zouden vormen. En noch de Internationale Organisatie voor Migratie noch de Oostenrijkse asielinstantie vermelden problemen voor de Tsjetsjenen die gebruik hebben gemaakt van een terugkeerprogramma naar Tsjetsjenië. Wat betreft het terugkeerprogramma in kwestie dat wordt uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, dat momenteel nog steeds loopt en waarvan honderden personen gebruik hebben gemaakt, dient men de nadruk te leggen op het feit dat de terugkeer op vrijwillige basis gebeurt en worden voorafgegaan door een individueel advies van de IOM wat betreft de aangeboden opties en mogelijkheden. Men dient eveneens op te merken dat er na de terugkeer ter plaatse een opvolgings- en ondersteuningsprocedure wordt verzekerd, in het kader van deze procedure hebben de betrokken personen de kans om eventuele problemen die ze hebben ondervonden mee te delen, waaronder eventuele problemen die verband houden met de veiligheid.*

*Nog andere bronnen halen individuele gevallen aan waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen hebben ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië. Uit nadere gegevens die werden verzameld rond de omstandigheden waarin deze personen ernstige problemen hadden ondervonden bij hun terugkeer in Tsjetsjenië bleek dat zij werden gevisieerd of kans liepen om gevisieerd te worden los van deze terugkeer. Het is duidelijk dat de reden voor de problemen die ze hadden ondervonden niet de terugkeer naar Tsjetsjenië op zich is of enkel en alleen het feit dat ze asiel hebben aangevraagd in het buitenland, maar elementen die eigen zijn aan hen en die, in voorkomend geval, hen doen opmerken in een groep die beschouwd kan worden als zijnde een risicogroep (omstandigheden die verband houden met hun eerdere voorgeschiedenis voor hun vertrek, vermoedelijke of reële banden van de betrokkene of van zijn of haar naasten met gewapende groeperingen, de hoedanigheid van tegenstander van het regime). Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan men dus niet besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze*

terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolgung, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Wat u betreft, de vrees die u zou kunnen hebben en het risico dat u zou kunnen lopen in het geval van een terugkeer naar Tsjetsjenië werden beoordeeld in het licht van uw persoonlijke situatie. Uw eventuele lidmaatschap van een groep zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, kan niet worden beschouwd als een risico.

Met betrekking tot de documenten die u aanbrengt – een internetartikel, twee convocaties, een getuigenis van de voormalige eerste minister van Tsjetsjenië, en een getuigenis van N. M. (...)–, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet vooreerst opgemerkt worden dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Het internetartikel geeft weliswaar aan dat uw broer gezocht werd, echter u kon niet aangeven van welke website u deze informatie had afgeprint (CGVS interview in voorafgaand onderzoek, p. 8) waardoor afbreuk gedaan wordt aan de bewijswaarde van dit document. Betreffende de twee getuigenissen van de vroegere eerste minister van Tsjetsjenië en van M. N. (...), moet worden vastgesteld dat deze stukken subjectief van aard zijn en er dan ook geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend. De twee convocaties d.d. 20.08.2014 en 03.09.2014 geven enkel aan dat u in de hoedanigheid van getuige wordt opgeroepen. Uit deze convocaties kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden of voor welke zaak u wordt opgeroepen. Bovendien moet vastgesteld worden dat op beide convocaties, die slechts kopieën zijn, op de daarvoor voorziene plaats de dienststempel ontbreekt. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn deze stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning

*als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

*Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.*

*Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.*

*Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker voert in een enig middel als volgt aan: "Overschrijding van manifeste appreciatie fout en schending van het artikel 3 EVRM, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 51/8, 57/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de zorgvuldigheidsplicht".

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

2.4. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken

vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.5. Voor wat betreft verzoekers eerdere asielaanvragen stelt de bestreden beslissing: *“Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaarde u de autoriteiten te vrezen omdat u deel had uitmaakt van een clan, waarvan bijna iedereen heeft deelgenomen aan het verzet tegen de Russische bezetters, uw broer was verdwenen en men eiste van u dat u met hen zou samenwerken en namen van rebellen zou doorgeven (1e AA). Uw oom A. (...) stond dicht bij de regering van Dudayev en had gestreden. U had hem geholpen (1e AA; 2e AA). Als nieuw element in uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat de autoriteiten u omwille van uw problemen en uw hulp aan uw oom A. (...) nog steeds zochten. Verder verwees u ook naar mensen die asiel hadden aangevraagd en die na terugkeer problemen kenden, naar mensen die onder druk naar Oekraïne worden gezonden en haalde u een incident in Duitsland aan met een Tsjetsjeen (3e AA DVZ verklaring, rubriek 15, 18; CGVS interview in voorafgaand onderzoek p. 4, 5, 6, 10, 11). Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze conclusie is gebaseerd omdat men geen geloof kon hechten aan uw recent verblijf in Tsjetsjenië en bijgevolg evenmin aan de problemen die u toen zou hebben gekend. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Uw tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat de nieuwe elementen, voorgelegde documenten, het vermogen niet hadden om de in het kader van uw eerste asielaanvraag gedane vaststellingen te weerleggen. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”*

2.6. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.7. Aan de basis van zijn derde asielaanvraag herneemt verzoeker immers dezelfde elementen die hij reeds bij zijn vorige asielaanvragen had aangebracht. Verzoeker betwist niet dat dit het geval is en stelt dat deze problemen nog steeds actueel zijn. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arresten met nummer 18.733 en 18.734 van 17 november 2008 de eerste en met het arrest van 9 januari 2014, nr. 116 630 de tweede asielaanvraag.

2.8. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

2.9. Verzoeker beperkt zich tot de bewering dat nieuwe documenten neerlegt namelijk, *“een internetartikel, twee convocaties, een getuigenis van de voormalige eerste minister van Tsjetsjenië en een getuigenis van Naurbiev Magomed. Alle documenten bevestigen de vrees van de verzoeker”*.

2.10. De bestreden beslissing besloot voor wat betreft de neergelegde documenten ter staving van verzoekers huidige asielaanvraag dat: *“met betrekking tot de documenten die u aanbrengt – een internetartikel, twee convocaties, een getuigenis van de voormalige eerste minister van Tsjetsjenië, en een getuigenis van N. M. (...)–, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet vooreerst opgemerkt worden dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Het internetartikel geeft weliswaar aan dat uw broer gezocht werd, echter u kon niet aangeven van welke website u deze informatie had afgeprint (CGVS interview in voorafgaand onderzoek, p. 8) waardoor afbreuk gedaan wordt aan de bewijswaarde van dit document. Betreffende de twee getuigenissen van de vroegere eerste minister van Tsjetsjenië en van M. N. (...), moet worden vastgesteld dat deze stukken subjectief van aard zijn en er dan ook geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend. De twee convocaties d.d. 20.08.2014 en 03.09.2014 geven enkel aan dat u in de hoedanigheid van getuige wordt opgeroepen. Uit deze convocaties kan niet worden afgeleid in welke omstandigheden of voor welke zaak u wordt opgeroepen. Bovendien moet vastgesteld worden dat op beide convocaties, die slechts kopieën zijn, op de daarvoor voorziene plaats de dienststempel ontbreekt. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn deze stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken”*. Voorts blijkt uit verzoekers nieuwe verklaringen dat dit indirecte informatie betreft waarvan hij geen begin van bewijs neerlegt en bovendien vaag blijft (kent de naam van de persoon niet die is teruggekeerd en verzoeker een keer zou hebben opgebeld en waardoor verzoeker zou weten dat hij met de autoriteiten bij terugkeer problemen zou krijgen). Dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Oekraïne zou gestuurd worden om te vechten is ongeloofwaardig.

2.11. Voorts betwist verzoeker inzake het internetartikel niet, dat hij niets weet over zijn broer Zelikham die sinds 2006 verdwenen is en dat het internetartikel geen bronvermelding heeft zodat de herkomst niet minimaal kan worden teruggevonden. Dergelijk stuk kan bezwaarlijk een heroverwegingneming ondersteunen. Tot slot kan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing terecht besloot dat er geen redenen zijn in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die verzoeker kunnen beletten terug te keren naar Tsjetsjenië nu hierbij gesteund werd op gezaghebbende en gerenommeerde bronnen en verzoeker dit niet weerlegt.

2.12. Het ter terechtzitting neergelegde attest zou afkomstig zijn van de Independent International Human Rights Group met datum 10 november 2014. Verzoeker legt enkel een fotokopie neer die niet is ondertekend door een persoon met onleesbare handtekening en die de directeur van het centrum in Zweden zou zijn. Verwerende partij stelt ter terechtzitting dat aan dit stuk geen bewijswaarde kan gehecht worden nu het geen origineel betreft en daarenboven niet is toegelicht hoe de informatie in het attest dat een herhaling van verzoekers asielrelaas is, werd geverifieerd. Daarbij wenst verwerende partij te herhalen dat dit asielrelaas ongeloofwaardig is bevonden en ook bij de derde asielaanvraag geen elementen zijn aangebracht die dit oordeel kan doen herzien.

2.13. Er kan inderdaad met verwerende partij vastgesteld worden dat de handtekening op het stuk onleesbaar is en er kan evenmin afgeleid worden wie heeft ondertekend nu het lettertype van de contactpersoon afwijkt. Bovendien is onlogisch dat sommige invullingen met pen zijn gefotokopieerd (datum en referentienummer) en anderzijds het document wel (onleesbaar) werd geparafeerd met een pen. In zoverre het fotokopie betreft hadden al deze gegevens op dezelfde wijze moeten zijn aangebracht. Aldus werd een fotokopie geparafeerd terwijl dit geen enkele zin heeft wanneer de auteur immers het origineel document schrijft en ondertekent. Er kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan het ter terechtzitting neergelegde document met vertaling.

2.14. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing

waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK